

Εισαγωγή στην Τεχνική Κατάδυση

κείμενο-φωτό: Αργύρης Αργυριάδης

Με τον όρο "Τεχνική Κατάδυση" περιγράφονται καταδυτικές δραστηριότητες όπως η Σπηλαιοκατάδυση και η Ναυαγιοδιείσδυση, που υπήρχαν πολλά χρόνια πριν την εμφάνιση του ίδιου του όρου αλλά και γενικά οι καταδύσεις με μεικτά αέρια ή/και που χρήζουν αποσυμπίεσης. Είναι δηλαδή εκτός των ορίων των καταδύσεων αναψυχής σε χρόνο βάθος ή και περιβάλλοντα, ενώ πραγματοποιούνται δε με ειδικό εξοπλισμό και μεθόδους.

Τον ορισμό της τεχνικής κατάδυσης τον έδωσε για πρώτη φορά το 1991 ο Michael Menduno, ο εκδότης του περιοδικού AquaCorps, τον οποίο δανείστηκε από την τεχνική αναρρίχηση (technical climbing). Συνεπώς "ή τεχνική κατάδυση είναι μία δραστηριότητα κατά την οποία ένας δύτης χρησιμοποιεί ειδικά μέσα και μεθόδους που του επιτρέπουν να δραστηριοποιείται με ασφάλεια πέρα από τα όρια της ψυχαγωγικής κατάδυσης." Όχι πολύ αργότερα, οι εκπαιδευτικοί οργανισμοί, με σκοπό να δώσει ο κάθε ένας το στίγμα του και να δηλώσει την διαφορετικότητά τους, προσπάθησαν να συμπληρώσουν και να διορθώσουν τον γενικό αυτόν ορισμό. Σε γενικές γραμμές το μετέτρεψαν ως εξής: "Η τεχνική κατάδυση είναι μία δραστηριότητα κατά την οποία ένας δύτης, αφού περάσει από ειδική εκπαίδευση και αφού χρησιμοποιήσει ειδικό εξοπλισμό και μέσα, για να καταδυθεί, εκτός του αέρα χρησιμοποιεί και άλλα μίγματα αερίων. Καταδύεται βαθύτερα από τα 40 μέτρα. Καταδύεται σε περιβάλλον όπου η ανάδυση δεν μπορεί να γίνει απευθείας στην επιφάνεια πχ. μέσα σε σπηλιά ή μέσα σε ναυάγιο, και οι καταδύσεις του απαιτούν υποχρεωτικές στάσεις για αποσυμπίεση."

Από τότε και μέχρι σήμερα ο κάθε ένας προσθέτει κάτι ή αλλάζει κάτι σε αυτήν την περιγραφή. Ωστόσο αυτό που έχει σημασία και πρέπει να τονιστεί είναι ότι για να γίνει κάποιος δύτης Τεχνικής Κατάδυσης πρέπει να περάσει από ειδική εκπαίδευση. Οι βασικοί τομείς της τεχνικής κατάδυσης σήμερα είναι οι εξής:

1. Εξοπλισμός (Intro To Tec, NTEC/DIR, Side Mount, DPV)
2. Μεικτά αέρια (Technical Nitrox, Helitrox, Heliair, Trimix)
3. Περιβάλλοντα οροφής (Cave, Wreck, Mines)
4. Rebreathers (PSCR, CCR)
5. Gas Blending

Η Τεχνική Κατάδυση στην Ελλάδα (σύντομη ιστορική αναδρομή)

Στις αρχές του 1990 ο Κώστας Θωκταρίδης είναι ο πρώτος Έλληνας στον τομέα των σπηλαιοκαταδύσεων χρησιμοποιώντας μεικτά αέρια. Ο Αντώνης Καβαλιέρος πραγματοποιεί δυο καταδύσεις στα 100 μέτρα στην θάλασσα σε ένα project αρκετά γενναίο για την εποχή του. Ήταν στα μέσα του 1995 (Μάρτιος) που το ιστορικό περιοδικό ΚΑΤΑΔΥΣΗ δημιουργεί εξειδικευμένη στήλη αποκλειστικά για την τεχνική κατάδυση. Αυτοδύτες που έχουν έρθει σε επαφή με την νέα τάση στο εξωτερικό όπως ο Αλέξανδρος Βαίτσος, Αργύρης Αργυριάδης, Φιλώτας Γκίκας, κλπ αναλαμβάνουν να μυήσουν τον αναγνώστη στην νέα τάση. Πλέον τίποτα δεν θα είναι το ίδιο και

όλα τα τρέχουν με γρήγορους ρυθμούς. Δημιουργείται η IANTD Greece και ο Β. Σωτηρίου αναλαμβάνει την αντιπροσωπεία του οργανισμού στην Ελλάδα, με τον Μάνθο & τον Αλέξανδρο Σωτηρίου να γίνονται εκπαιδευτές NITROX.

Παράλληλα την τριετία 1995-1997 η εξερεύνηση της λίμνης της Βουλιαγμένης συνεχίζεται από διεθνή ομάδα σπηλαιοδυτών. Από την Ελλάδα συμμετέχουν οι Β. Γιαννόπουλος & Χ. Αγουρίδης του Υπουργείου Πολιτισμού, Αργύρης Αργυριάδης από τον ΣΠΕΛΕΟ και Αντώνης Καβαλιέρος της σχολής κατάδυσης Τιτανικός.

Το 1996 γίνεται το πρώτο σχολείο TRIMIX στην Ελλάδα από την IANTD με εκπαιδευτή τον Άγγλο Kevin Gurr. Οι πρώτοι Έλληνες Trimix divers είναι γεγονός Κυριάκος Καβαλάρης, Αργύρης Αργυριάδης και Χάρης Κυριακάκης ανάμεσα τους. Αυτό το σχολείο είναι και ο προπομπός της αποστολής του Βρετανικού που θα γίνει ένα χρόνο αργότερα. Η TDI από την δημιουργία της στην Αμερική αποτελεί τον ανερχόμενο παίκτη στην τεχνική κατάδυση. Ο Rob Palmer (πρώην IANTD)) αναλαμβάνει να ηγηθεί ως Director του Ευρωπαϊκού τμήματος με αποτέλεσμα αρκετοί εκπαιδευτές της IANTD να τον ακολουθήσουν στο νέο σχήμα. Οι διεθνείς εξελίξεις στην TDI Europe επηρεάζουν και την TDI Ελλάδος που μόλις πρόσφατα έχει συσταθεί από το Greek Diving Center. Ο Αργύρης Αργυριάδης που έχει ήδη ολοκληρώσει την εκπαίδευση του ως εκπαιδευτής Trimix & σπηλαιοκατάδυσης με τον Rob Palmer αναλαμβάνει την ανάπτυξη της TDI στην Ελλάδα προοδευτικά σε όλες τις βαθμίδες των μεικτών αερίων καθώς και της σπηλαιοκατάδυσης. Παράλληλα και τρίτος οργανισμός εμφανίζεται στην Ελλάδα. Ο Παναγιώτης Βουρνάς αναλαμβάνει την αντιπροσώπευση της ANDI στην Ελλάδα και κλείνει ο πρώτος κύκλος της τεχνικής κατάδυσης στην Ελλάδα. Αρκετοί εκπαιδευτές και επαγγελματίες του χώρου όπως ο Χ Ποζίδης, Ι Stroud, Α. Σειτανίδης, Π Λιαμής, Χ. Αντζουλής, Α. Καβαλιέρος και Κ. Θωκταρίδης έχουν πιστοποιηθεί ως εκπαιδευτές και έχουν ήδη ξεκινήσει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης αυτοδυτών με υπεροξυγονομένα μείγματα, με τον γράφων να συνεχίζει πλέον στο εξωτερικό το ταξίδι του στην τεχνική κατάδυση από την καρδιά των γεγονότων στην Αμερική.

Στην συνέχεια στα τέλη του 1990 και λόγω των νέων ανακατατάξεων στην TDI οι Hellas Underwater Explorers αναλαμβάνουν την αντιπροσώπευση της στην Ελλάδα και μια νέα περίοδος λαμπρής δόξας για την τεχνική κατάδυση ξεκινά: σχολείο σπηλαιοκατάδυσης στην Κεφαλονιά, βαθιές καταδύσεις στο απέραντο γαλάζιο του κορινθιακού, εξερεύνηση του Αγίου Νικολάου στην Κρήτη, τα συνέδρια τεχνικής κατάδυσης είναι λίγα από τα πολλά που έγιναν την περίοδο αυτή που τελειώνει πρακτικά το 2005.

Με την απελευθέρωση των καταδύσεων η ανάπτυξη της κατάδυσης κινείται αρκετά δυναμικά και ο χώρος της τεχνικής κατάδυσης δεν θα μπορούσε να πάει πίσω. Αρκετά project με πολύ αξιολογήσιμα αποτελέσματα υπάρχουν την εποχή αυτή που ως ιστορική φάση για την τεχνική κατάδυση βρίσκεται στην αιχμή της και θα αποτελέσει αρκετά πλούσιο πεδίο για τον ιστορικό του μέλλοντος. Μέχρι τότε κάθε λεπτό που περνάει νέες ομάδες και άνθρωποι υπομονετικά και πεισματικά γράφουν λαμπρές σελίδες για την τεχνική κατάδυση στην χώρας, γι αυτό και μείνετε συντονισμένοι μαζί μας.